Európai Parlament
2024-2029

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

P10_TA(2026)0023

Az iráni tüntetők elleni brutális elnyomás

Az Európai Parlament 2026. január 22-i állásfoglalása az iráni tüntetők elleni brutális elnyomásról (2026/2565(RSP))

Az Európai Parlament,

– tekintettel az Iránról szóló korábbi állásfoglalásaira,

– tekintettel az emberijog-védők transznacionális elnyomásával szembeni fellépésről szóló, 2025. november 13-i jelentésére[1],

– tekintettel a Bizottság elnöke, Ursula von der Leyen és a Bizottság alelnöke/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője, Kaja Kallas (alelnök/főképviselő) által a 2026. januári erőszakos fellépést követően tett nyilatkozatokra,

– tekintettel arra, hogy a gondolatszabadságért járó Szaharov-díjat 2023-ban Zsiná Mahszá Amíninek és az iráni „Nők, Élet, Szabadság” mozgalomnak ítélték oda,

– tekintettel Roberta Metsola, az Európai Parlament elnöke azon döntésére, hogy az iráni rezsim teljes diplomáciai személyzetét és minden képviselőjét kitiltja a Parlament valamennyi épületéből,

– tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára,

– tekintettel a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára (1966),

– tekintettel az EU globális emberi jogi szankciórendszerére,

– tekintettel a nők és lányok elleni erőszakról, valamint a velük szembeni megkülönböztetés valamennyi formája elleni küzdelemről szóló európai uniós iránymutatásokra,

---

1 Elfogadott szövegek, P10_TA(2025)0258.

– tekintettel az ENSZ különleges előadóinak és független szakértők 2026. január 13-i együttes nyilatkozatára,

– tekintettel az ENSZ Alapokmányára,

– tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára (1948),

– tekintettel az emberi jogok Iráni Iszlám Köztársaságban fennálló helyzetével foglalkozó különleges ENSZ-előadó jelentéseire,

– tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Főbiztosának Hivatala által 2026. január 10-én kiadott, „Irán: Az ENSZ tényfeltáró missziója felszólít az internet-hozzáférés azonnali helyreállítására és a nemzetközi emberi jogi jogszabályok betartására” című sajtóközleményre,

– tekintettel eljárási szabályzata 136. cikkének (2) és (4) bekezdésére,

A. mivel 2025. december 28-án tüntetések robbantak ki Iránban, amelyek gyorsan országos tiltakozássá alakultak, amelyek során 2026. január 8-án különböző városokban és tartományokban több tízezer iráni vonult az utcákra, számuk pedig a következő napokban több százezerre nőtt; mivel a tüntetéseket bazári kereskedők kezdeményezték, akik bezárták üzleteiket, hogy tiltakozzanak Irán gyengélkedő gazdasága, a gazdaságon belüli marginalizálódásuk, a nemzeti valuta értékvesztése és az életszínvonal drasztikus csökkenése ellen, és a tüntetések az iráni társadalom széles körét képviselő, nagyobb kormányellenes tiltakozásokká fejlődtek, ahol a tüntetők alapvető politikai változást és a jelenlegi rezsim megszüntetését követelték;

B. mivel a tüntetéseket kezdetben az ország gazdaságának katasztrofális helyzete, az egekbe szökő élelmiszerárak, a növekvő infláció és a széles körben elterjedt korrupcióval kapcsolatos mély sérelmek váltották ki; mivel az iráni rezsim tartósan képtelennek bizonyult arra, hogy kielégítse a lakosság alapvető szükségleteit;

C. mivel az iráni biztonsági erők, köztük az Iszlám Forradalmi Gárda (Islamic Revolutionary Guard Corps, IRGC) és a rendőrség szisztematikusan , erőszakosan, országosan lépett fel a tüntetőkkel szemben, kínai felszereléssel és megfigyelési technológiával segített halálos erőt alkalmazásával, valamint több ezer békés tüntető meggyilkolásával és bebörtönzésével; mivel jelentések szerint az iráni biztonsági erők vegyi fegyvereket vetettek be a tiltakozások elfojtására; mivel a meggyilkolt emberek számát jelenleg alábecsülik, mivel az internet lekapcsolása akadályozza a kommunikációt; mivel az ENSZ Iráni Iszlám Köztársasággal foglalkozó független nemzetközi tényfeltáró misszió szerint hiteles jelentések azt mutatják, hogy a Legfelsőbb Nemzetbiztonsági Tanács nyilatkozatot adott ki, amelyben elrendelte, hogy a biztonsági erők a tiltakozások leállítása érdekében „határozottan” lépjenek fel; mivel az ENSZ tényfeltáró missziója szerint az állami erőszak különösen brutális volt

az etnikai kisebbségek lakta régiókban; mivel az iráni hatóságok tömeges önkényes letartóztatásokat hajtottak végre, több ezer tüntetőt, aktivistát, újságírót és emberijog-védőt tartóztattak le jogszerű eljárás nélkül és a nemzetbiztonsággal kapcsolatos hamis vádak alapján; mivel az iráni igazságszolgáltatás felgyorsította a fogva tartott tüntetők elleni gyorsított eljárásokat tisztességtelen tárgyalásokon, és halálbüntetést szabott ki; mivel a tiltakozások során az iráni igazságszolgáltatás korábbi ítéletek alapján halálos ítéleteket hajtott végre;

D. mivel ezek az intézkedések az emberi jogok nemzetközi jogának súlyos megsértését jelentik, beleértve a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya szerinti kötelezettségeket is, amelynek Irán részes fele;

E. mivel Irán továbbra is az elnyomás kulcsfontosságú eszközeként alkalmazza a halálbüntetést a tüntetők megfélemlítésére és az eltérő vélemények elhallgattatására;

F. mivel 2026. január 8. óta az iráni hatóságok országosan megszakították a kommunikációs összeköttetést, megszüntették az internet-hozzáférést, valamint leállították a mobiltelefon- és vezetékes hálózatokat a világtörténelem egyik legátfogóbb és legkifinomultabb blokádja keretében, megakadályozva ezzel azt, hogy az iráni nép a brutális fellépés közepette kommunikálni és szervezkedni tudjon, és tájékoztassa a külvilágot, amelynek a célja az, hogy elfedjék a tiltakozások valódi mértékét, a kemény fellépés brutalitását, valamint hogy megakadályozzák az orvosi segítségnyújtást; mivel Irán állítja le legtöbbször az internetet, és hosszú múltra tekint vissza a tekintetben, hogy zavargások idején blokkolja az internethez és a távközléshez való hozzáférést az eltérő vélemények elhallgattatása és a tiltakozások elfojtása érdekében;

G. mivel a békés gyülekezés és egyesülés szabadságához való jogot az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának 20. cikke védi;

H. mivel a rezsim vezetése továbbra is figyelmen kívül hagyja a tüntetők jogos követeléseit; mivel az ENSZ Statisztikai Osztálya szerint Irán lakosságának közel 60%-a 39 év alatti, és a lakosság nagy része az 1979-es iszlám forradalom után született;

I. mivel az iráni hatóságok nyilvánosan azzal fenyegettek, hogy még keményebben lépnek fel a tüntetésekkel szemben, és szigorúan megbüntetik a résztvevőket; mivel 2026. január 14-én az iráni igazságügyminiszter állítólag kijelentette, hogy a 2026. január 8. után letartóztatott személyek mind bűnözők és terroristák, ezzel ténylegesen bűncselekménnyé nyilvánítva a békés tiltakozást, és tovább korlátozva a véleménynyilvánítás és a gyülekezés szabadságát; mivel a Parlament következetesen és egyértelműen elítélte az iráni rezsim által a saját népével szemben alkalmazott

elnyomást és erőszakot, többek között a kivégzéseket, a tisztességtelen bírósági eljárásokat követő halálbüntetéseket, az embertelen fogvatartási körülményeket, továbbá a politikai aktivisták, valamint az etnikai és vallási közösségek szisztematikus célba vételét; mivel a Parlament többször is kérte, hogy az IRGC-t nyilvánítsák terrorista szervezetté;

J. mivel az ENSZ hét emberi jogi szakértője felszólította az iráni hatóságokat, hogy törjék meg az erőszakhullámot, tartsák tiszteletben az emberek azon alapvető jogát, hogy a megtorlástól való félelem nélkül hangot adhassanak eltérő véleményüknek és részt vehessenek békés tüntetéseken, és foglalkozzanak az emberek polgári, politikai, gazdasági és kulturális jogokkal kapcsolatos követeléseivel;

K. mivel a tüntetések közelmúltbeli hulláma egy hosszú tömegtüntetés-sorozat csúcspontja, amelyet szörnyű erőszakos fellépések követnek; mivel a legutóbbi iráni országos felkelések – a 2009-es „Zöld Mozgalom” és a 2022. szeptemberi „Nők, Élet, Szabadság” mozgalom, amelyet a 22 éves Zsiná Mahszá Amíninak az ország erkölcsrendészete általi meggyilkolása váltott ki – szintén brutális elnyomást váltott ki, amelynek során az arcukra, mellkasukra és nemi szerveikre irányuló fegyvertűzzel vettek célba nőket;

L. mivel az Európai Parlament a gondolatszabadságért járó 2023. évi Szaharov-díjat Zsiná Mahszá Amíninak és az iráni „Nők, Élet, Szabadság” mozgalomnak ítélte oda, tisztelegve mindazon bátor iráni nők, férfiak és fiatalok előtt, akik hatalmas nyomás alatt is folytatták a küzdelmet jogaikért és a változásért;

M. mivel erkölcsrendőrségi járőrözés, megfigyelési technológiák és közigazgatási büntetések révén az állami szakpolitikák lehetővé tették a kötelező öltözködési szabályok rutinszerű végrehajtatását, ami letartóztatásokhoz, bírságokhoz, az oktatáshoz és a foglalkoztatáshoz való hozzáférés megtagadásához, valamint a szabályokat be nem tartó nőkre és lányokra kiszabott szabadságvesztés-büntetésekhez vezetett; mivel az ilyen végrehajtáshoz kapcsolódóan léteznek dokumentált esetek fogva tartás során elkövetett fizikai bántalmazásról és elhalálozásról; mivel a rezsim gyáva taktikájával félelmet nem ismerő ellenállással szembeszegülő bátor iráni nők hatalmas bátorsága és elszántsága döntő fontosságú volt e brutális rezsimmel szembeni ellenállás szempontjából;

N. mivel az Iráni Iszlám Köztársaság rendkívül destabilizáló szerepet játszik a Közel-Keleten és a tágabb régióban azáltal, hogy támogatást nyújt olyan közvetítő csoportoknak, mint a libanoni Hezbollah, a jemeni húszik, a gázai Hamász és az iraki síita milíciák, és létrehozta a terror egész térségen átnyúló tengelyét; mivel Irán káros befolyása nem korlátozódik csak a Közel-Keletre, mivel továbbra is hatalmas

kockázatot jelent az európai biztonságra és a demokráciákra világszerte hibrid fenyegetések és rosszindulatú kibertevékenységek révén, többek között azáltal, hogy segíti Oroszországot az Ukrajna elleni agressziós háborújában – például katonai drónok, rakéták és lőszerek biztosításával, valamint olyan technológia és képzés biztosításával, amely lehetővé tette Oroszország számára, hogy fokozza termelését –, továbbá támogatja a venezuelai diktatúrát;

O. mivel hitelt érdemlő bizonyítékok arra utalnak, hogy az iráni diplomáciai képviseletek több tagállamban is részt vettek az európai iráni diaszpóraközösségeket célzó propagandában, dezinformációban és megfélemlítésben, megsértve ezzel a nemzetközi jogot és a diplomáciai kapcsolatokra irányadó elveket;

P. mivel az EU három szankciórendszert fogadott el Iránnal szemben: az egyiket az országban elkövetett súlyos emberi jogi jogsértésekre adott válaszul, amelyet évente megújítanak – legutóbb 2026. április 13-ig meghosszabbítva –, egy másikat a tömegpusztító fegyverek elterjedésének megakadályozásával kapcsolatban, a harmadikat pedig az Oroszország Ukrajna elleni agressziós háborújához, valamint a Közel-Keleten és a Vörös-tenger térségében működő fegyveres csoportok és szervezetek számára Irán által nyújtott katonai támogatásra válaszul; mivel e rendszerek keretében Iránban jelenleg több mint 230 személy és 40 szervezet – köztük az IRGC – tartozik szankciók hatálya alá;

Q. mivel 2026 januárjában – válaszul arra, hogy az iráni hatóságok erőszakosan felléptek az országos tüntetésekkel szemben, és megtagadták az alapvető szabadságok tiszteletben tartását – az Európai Parlament elnöki határozattal megtiltotta az Iráni Iszlám Köztársaság teljes diplomáciai személyzete és valamennyi képviselője számára a belépést a Parlament brüsszeli, strasbourgi és luxembourgi épületeibe, az iráni útlevéllel rendelkező személyeket pedig átvilágításnak vetik alá, és nem engedélyezik számukra a belépést, amennyiben a rezsim nevében eljáróként azonosítják be őket;

R. mivel az elmúlt években az iráni hatóságok fokozták az etnikai és vallási közösségek, különösen a keresztények üldözését és megbüntetését, és a nemzeti bíróságok hosszú börtönbüntetéseket szabtak ki kizárólag az illető személyek hitével vagy vallási tevékenységeivel kapcsolatos vádak alapján;

1. egyértelműen elítéli az iráni rezsim által azon tüntetőkkel szemben alkalmazott brutális elnyomást, akik az elmúlt két hétben több tucat városban vonultak az utcára, elítéli továbbá tömeges meggyilkolásukat, és felháborodását fejezi ki a történtek miatt; teljes szolidaritását fejezi ki az iráni néppel és annak bátor és legitim tiltakozó mozgalmával, amely méltóságot, biztonságot és az iráni nép jogainak tiszteletben tartását követeli;

2. követeli, hogy az iráni hatóságok Ali Hámenei diktátor uralma alatt feltétel nélkül hagyjanak fel a békés tüntetők elleni erőszak alkalmazásával, haladéktalanul állítsák le a kivégzéseket, és vessenek véget az alapvető jogaikat gyakorló polgári személyek meggyilkolásának és elnyomásának; követeli, hogy ezeket a jogokat, különösen a véleménynyilvánítás és a gyülekezés szabadságát feltétel nélkül és mindenkor tartsák tiszteletben;

3. felszólít valamennyi bebörtönzött tüntető és politikai fogoly azonnali szabadon bocsátására; megdöbbentőnek tartja a halálesetek rendkívül magas arányát és a jogellenesen fogva tartott tüntetők nagy számát;

4. legmélyebb részvétét fejezi ki mindazok családjának, akiket az iráni hatóságok erőszakos elnyomása következtében gyilkoltak meg; mélységes felháborodásának ad hangot az elnyomó biztonsági erők és az Iszlám Forradalmi Gárda tagjai által a tiltakozások során meggyilkolt személyek családjai és hozzátartozói ellen elkövetett támadásokról és megfélemlítésekről szóló beszámolók miatt; mély aggodalmát fejezi ki az iráni hatóságoknak a beszámolókban említett szörnyű gyakorlata miatt, amelynek során nagy pénzösszegeket zsarolnak ki az áldozatok családjaitól elhunyt hozzátartozóik holttestének visszaszolgáltatásért;

5. felhívja a Tanácsot, hogy a terrorizmus elleni küzdelmet szolgáló különös intézkedések alkalmazásáról szóló, 2001. december 27-i tanácsi közös állásponttal[2], a 2580/2001/EK tanácsi rendelettel[3], az (EU) 2017/541 irányelvvel[4] és az EU globális emberi jogi szankciórendszerével összhangban haladéktalanul teljes körűen minősítse terrorista szervezetnek az IRGC-t, beleértve a Baszidzs milíciát és a Quds Erőket is; sajnálja, hogy egyes tagállamok továbbra is ellenzik az iráni rezsimmel szembeni korlátozó intézkedések megerősítését; kéri, hogy ez a minősítés tükröződjön az uniós korlátozó intézkedések rendszerében; felszólít az EU globális emberi jogi szankciórendszerének és egyéb uniós korlátozó intézkedéseknek – többek között a vagyoni eszközök befagyasztásának és a vízumtilalomnak – a kiterjesztésére és szigorú végrehajtására az elnyomásért felelős valamennyi iráni tisztviselővel,

---

2 HL L 344., 2001.12.28., 93. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/compos/2001/931/oj.

3 A Tanács 2580/2001/EK rendelete (2001. december 27.) a terrorizmus elleni küzdelem érdekében egyes személyekkel és szervezetekkel szemben hozott különleges korlátozó intézkedésekről (HL L 344., 2001.12.28., 70. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2001/2580/oj).

4 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/541 irányelve (2017. március 15.) a terrorizmus elleni küzdelemről, a 2002/475/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról, valamint a 2005/671/IB tanácsi határozat módosításáról (HL L 88., 2017.3.31., 6. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2017/541/oj).

valamint a legfelsőbb vezető hivatalának ellenőrzése alatt álló vagy annak nevében eljáró valamennyi szervezettel szemben, beleértve az IRGC valamennyi érintett elemének és tagjának a terroristák uniós jegyzékébe való felvételét, valamint a vagyoni eszközök befagyasztásának, az utazási tilalmaknak és más megfelelő korlátozó intézkedéseknek az alkalmazását; hangsúlyozza, hogy az IRGC – valamennyi ágát és kapcsolódó szervezetét is beleértve – központi szerepet játszik a békés tüntetők erőszakos elnyomásában, valamint az emberi jogok súlyos megsértésében, a bírósági eljárás nélküli kivégzésekben és az államilag támogatott terrorizmusban, nemzeti és regionális szinten egyaránt; felhívja a tagállamokat, hogy egyidejűleg tegyenek meg minden megfelelő nemzeti intézkedést e minősítés teljes körű végrehajtásának és érvényesítésének biztosítása érdekében;

6. elismerését és határozott támogatását fejezi ki a bátor iráni nép számára, amely hetek óta az utcára vonul, hogy tiltakozzon a rezsim által gyakorolt elnyomás és a rendkívül nehéz gazdasági és társadalmi körülmények ellen; elismeri a számos fiatal, nő és emberijog-védő bátorságát, akik a személyes következményekre való tekintet nélkül és a brutális elnyomás ellenére továbbra is küzdenek jogaikért; elismeri, hogy a „Nők, Élet, Szabadság” mozgalom döntő szerepet játszik a lakosság és a tüntetők bátorságának ösztönzésében, valamint annak a feltárásában, hogy a rezsim gyenge és elvesztette kapcsolatát az iráni néppel; elítéli az iráni hatóságok által az európai parlamenti és nemzeti parlamenti képviselőkkel szemben kiszabott szankciókat, és felszólít azok azonnali feloldására;

7. határozottan elítéli az iráni biztonsági erők által a békés tüntetőkkel szemben széles körben alkalmazott brutális, szándékos és aránytalan erőszakot; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy ezek a gyilkosságok nem szórványos összecsapások, hanem széles körű és szisztematikus politika, valamint az ellenállás és a tiltakozások felszámolására irányuló, előre megfontolt döntés eredményei; riasztónak tartja, hogy a tüntetők ezreinek meggyilkolása azt jelzi, hogy az iráni rezsim elnyomó politikája az elrettentésről a stratégiai felszámolásra helyeződik át; felhívja a tagállamokat, hogy a nemzetközi jog szerint vonják felelősségre bűncselekményeikért azokat az iráni tisztviselőket, akik bizonyítottan közvetlenül részt vesznek a folyamatban lévő elnyomásban; felhívja az EU-t és tagállamait, hogy készüljenek fel minden lehetséges forgatókönyvre, beleértve az iráni rezsim esetleges összeomlását is, és biztosítsák, hogy az elnyomás egyetlen elkövetője se kapjon soha menedékjogot az EU területén;

8. követeli, hogy az Iránban jelenleg letartóztatásban lévő valamennyi tüntetőt, emberijog-védőt és újságírót feltétel nélkül bocsássák szabadon; követeli, hogy a hatóságok minden családot tájékoztassanak fogva tartott rokonaik tartózkodási helyéről; kéri, hogy az ügyvédek és a nemzetközi megfigyelők számára biztosítsanak akadálytalan hozzáférést a tiltakozások során

letartóztatott személyekhez, és hogy tájékoztassák a nemzetközi közösséget a fogvatartottak kilétéről; felszólít a jelenleg Iránban bebörtönzött valamennyi uniós állampolgár azonnali szabadon bocsátására és biztonságos hazatelepítésére, és határozottan elítéli, hogy a rezsim szégyentelenül alkalmazza a túszdiplomáciát;

9. kategorikusan elutasítja az iráni hatóságok azon állításait, hogy a tiltakozásokat külföldi ügynökök szították; megjegyzi, hogy a tiltakozások az iráni lakosság nagy szegmenseinek, különösen a fiataloknak, a nőknek és a kisebbségi csoportoknak a súlyos és többszörös válsággal kapcsolatos mély elégedetlenségéből erednek;

10. emlékeztet Irán nemzetközi emberi jogi kötelezettségeire, többek között a békés gyülekezéshez, a véleménynyilvánítás szabadságához és az élethez való jog tiszteletben tartására, amint azt az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata és azon nemzetközi szerződések is rögzítik, amelyeknek Irán részes fele; felszólítja az EU-t, hogy továbbra is támogassa a civil társadalmat, az emberi jogokat és a humanitárius szervezeteket Iránban;

11. hangsúlyozza az embertelen iráni rezsim mélyen illegitim és erőszakos jellegét, amely kizárólag a terroron, a félelemen és a megfélemlítésen alapul, és ellenez minden vallási, kulturális és etnikai pluralizmust; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy gyakoroljanak tényleges nyomást a rendszerre; elismeri, hogy a hatalmas tiltakozási hullám egyértelműen jelzi, hogy ez a rendszer több évtizedes elnyomás után nem fenntartható, és szabad és demokratikus átmenetre szólít fel Iránban; teljes szolidaritását fejezi ki az iráni diaszpórával, amely döntő szerepet játszik a szabadság és a demokrácia követelésében és a tiltakozások támogatásában; elismeri, hogy az iráni nép a hatalom és a szuverenitás egyetlen legitim forrása Iránban;

12. kéri, hogy az intézkedéseket hangolják össze a hasonlóan gondolkodó partnerekkel, és azokat kísérjék a szankciók kijátszásának globális megakadályozására irányuló erőfeszítések; üdvözli, hogy az Egyesült Államok a közelmúltban célzott szankciókat fogadott el az elnyomásért felelős magas rangú iráni tisztviselőkkel szemben, és sürgeti az EU-t, hogy tegyen hasonló lépéseket; felszólít az IRGC tagjai azon családtagjainak kiutasítására, akik az EU-ban tanulnak vagy dolgoznak;

13. felhívja az EU-t és tagállamait, hogy használjanak fel minden rendelkezésükre álló eszközt a rosszindulatú kibertevékenységek, valamint a külföldi információmanipuláció és beavatkozás megelőzésére, megakadályozására és az azokra való reagálásra, beleértve az iráni hatóságok által folytatott vagy azoknak tulajdonított tevékenységeket is; ösztönzi az uniós kiberdiplomáciai eszköztár, így a kibertámadásokért felelős személyekkel és szervezetekkel szembeni korlátozó intézkedések, valamint az ilyen

támadásokat célzó uniós szankciórendszer teljes körű alkalmazását; sürgeti az EU-t, hogy a nemzetközi partnerekkel együttműködve erősítse meg képességeit a stratégiai kommunikáció, a rezilienciaépítés és az attribúció területén;

14. elítéli az iráni rezsim arra irányuló erőfeszítéseit, hogy az internet-hozzáférés és a telefonhálózatok országszerte történő megszakításával és leállításával cenzúrázza a tiltakozásokat; felszólít az online kommunikáció és szolgáltatások Iránon belüli valamennyi tilalmának azonnali feloldására; felhívja az EU-t és tagállamait, hogy jelentősen növeljék a technikai és pénzügyi támogatást annak érdekében, hogy biztosítsák a biztonságos digitális hozzáférést, valamint a cenzúra kijátszására szolgáló eszközök és a digitális védelem biztosítását az iráni civil társadalom, újságírók és emberijog-védők számára; felhívja a technológiai és műholdas szolgáltatókat, hogy tárjanak fel minden jogszerű és megvalósítható eszközt a kommunikációs szolgáltatásokhoz való biztonságos hozzáférés megkönnyítésére, amilyen például a Direct-to-Cell konnektivitás, az iráni állampolgárok információkhoz való folyamatos hozzáférésének biztosítására, különösen a sürgősségi kommunikáció és az SMS-en keresztüli riasztások lehetővé tétele, valamint a platformokkal az elnyomás céljából való visszaélés megelőzése érdekében;

15. kiemeli, hogy az iráni rezsim évtizedek óta szisztematikusan veszi célba az emberi jogi aktivistákat, a politikai másként gondolkodókat, a kisebbségi közösségeket és a nőket, különösen az elnyomás ördögi mintái révén; szolidaritását fejezi ki a meggyőződése vagy identitása miatt üldözött valamennyi iránival, és elismeri a rendszerszintű megkülönböztetéssel szembesülő kisebbségi közösségek, köztük a kurdok, a beludzsok, a baháik és a keresztények bátorságát; felszólít a kizárólag vallás- és lelkiismereti szabadsága gyakorlása miatt fogva tartott valamennyi személy azonnali és feltétel nélküli szabadon bocsátására;

16. ismételten felszólítja Iránt, hogy biztosítson azonnali és akadálytalan hozzáférést az ENSZ által megbízott tényfeltáró misszió számára, tekintettel arra, hogy nemzetközi ellenőrzésre van szükség ebben a teljes büntetlenség jellemezte légkörben, ahol az iráni hatóságok a nemzetközi jog szerinti súlyos bűncselekményeket követnek el szisztematikusan, többek között az eltérő vélemények elhallgattatása érdekében gyilkosságot, kínzást, nemi erőszakot és erőszakos eltüntetéseket hajtanak végre, valamint arra, hogy bizonyítékokat kell gyűjteni és megőrizni a jövőbeli büntetőeljárások támogatása érdekében; felhívja az EU-t, hogy támogassa az ENSZ Iránnal foglalkozó tényfeltáró missziója megbízatásának meghosszabbítását az Emberi Jogi Tanácsban, és megbízatását terjessze ki a jelenlegi atrocitások kivizsgálására is;

17. megjegyzi, hogy a nők és lányok kiemelkedő szerepet játszanak a tiltakozásokban, és elítéli a rezsim által a nőkkel és más kiszolgáltatott csoportokkal szemben olyan törvények és rendeletek révén alkalmazott rendszerszintű elnyomást, amelyek súlyosan korlátozzák szabadságaikat és jogaikat, ideértve a megalázó kötelező fejkendőviselési törvényt és annak visszaélésszerű érvényesítését, a nők szexuális és reprodukciós egészséggel kapcsolatos jogainak szigorú korlátozását, valamint a nők politikai, szociális, gazdasági, kulturális és személyes jogainak megsértését; hangsúlyozza, hogy az öröklés, valamint a tanúvallomásokra és az állampolgárságra vonatkozó jogszabályok területén megvalósuló megkülönböztetés, amely nem egyenlő jogállást biztosít a nőknek, és korlátozza autonómiájukat mind a köz-, mind a magánéletben, ellentétes az Iránra nézve kötelező nemzetközi emberi jogi normákkal;

18. ismételten elítéli az elmúlt két évben – különösen a legutóbbi, december végi tüntetések kitörése óta – végrehajtott kivégzések megdöbbentően magas számát, amely azt jelképezi, hogy a rezsim teljes mértékben semmibe veszi az emberi életet és méltóságot;

19. emlékeztet, hogy Iránban a legmagasabb az egy főre jutó halálos ítéletek aránya a világon, és hogy a „Nők, Élet, Szabadság” mozgalom 2022-es felkelése óta az iráni hatóságok könyörtelen kivégzési hullámba kezdtek, többek között a másként gondolkodók, a nők, az újságírók és a kisebbségek ellen; elítéli, hogy a rezsim csak 2025-ben 1500 embert végzett ki; megismétli, hogy az EU régóta ellenzi a halálbüntetést, és felszólít a halálbüntetés azonnali eltörlésére;

20. maradéktalan támogatásáról biztosítja az iráni ellenzéket, és felkéri az alelnököt/főképviselőt, hogy kezdeményezzen inkluzív párbeszédet az iráni demokratikus ellenzékkel azzal a céllal, hogy előmozdítsa Irán demokratikus, szabad és plurális jövőjét; kéri, hogy az iráni demokratikus ellenzék képviselőit hívják meg az Európai Parlamentbe, ugyanakkor ismételten hangsúlyozza, hogy az iráni népnek magának kell meghatároznia jövőbeli kormányát; ösztönzi a Bizottságot, hogy terjessze ki az iráni civil társadalomnak nyújtott technikai és pénzügyi támogatást; felhívja a demokratikus ellenzék különböző szereplőit, hogy működjenek együtt, kikövezve az utat egy igazságos, inkluzív és demokratikus folyamathoz, amely etnikai hovatartozástól, vallástól és nemtől függetlenül valamennyi iráni állampolgár számára biztosítja a szabadságot és a méltóságot; felhívja az EU-t és tagállamait, hogy szorosan működjenek együtt a hasonlóan gondolkodó partnerekkel egy olyan szabad, az iráni nép által formált Irán támogatása érdekében, ahol érvényesülnek az egyetemes emberi jogok és az egyenlőség; meggyőződése, hogy az ország sokszínű közösségeinek és alapvető regionális, kulturális és etnikai sokszínűségének előmozdítása kulcsfontosságú Irán demokratikus és békés jövőjének biztosításához;

21. ismételten kiemeli, hogyan szítja az iráni rezsim évtizedek óta aktívan a káoszt és a pusztítást a régióban, miközben brutális belső és transznacionális elnyomást alkalmaz; elítéli, hogy az iráni hatóságok mind online, mind offline brutális transznacionális elnyomást alkalmaznak az ellenzékiek elhallgattatására, megfélemlítésére, elnyomására, kényszerítésére vagy akár elrablására, valamint külföldön élő családtagjaik megfenyegetésére; felhívja a Bizottságot, hogy a tagállamokkal szoros együttműködésben erősítse meg az EU-n belüli megelőzési, védelmi és reagálási mechanizmusokat, és biztosítsa, hogy a transznacionális elnyomásra irányuló minden cselekményt ténylegesen kivizsgáljanak és büntetőeljárás alá vonjanak; hangsúlyozza, hogy Irán továbbra is a legnagyobb és legjelentősebb fenyegetést jelenti a tágabb régió biztonságára és stabilitására nézve, és a béke legjelentősebb akadályát képezi; ismételten határozottan elítéli Irán rosszindulatú tevékenységeit és beavatkozását a régióban és azon túl, különösen Libanonban, Szíriában, Jemenben, Irakban, valamint Ciszjordániában és Gázában;

22. megjegyzi, hogy Irán és Oroszország egyre inkább megosztja a kritikus hírszerzési információkat, és együttműködik a szankciók megkerülésében fedőcégek, banki kapcsolatok és kikapcsolt nyomkövető eszközök mellett történő olajtranszferek révén; felszólít az uniós szankciók jobb végrehajtására, az automatikus azonosító rendszerek sürgős korszerűsítésére a szankciók és az embargó kijátszása ellen, valamint a gyanús iráni hajók fokozott felügyeletére és ellenőrzésére;

23. felhívja az alelnököt/főképviselőt, hogy a tagállamokkal együttműködve erősítse az iráni népet támogató diplomáciai szerepvállalást azáltal, hogy megvizsgálja egy olyan megerősített uniós diplomáciai jelenlét vagy képviselet létrehozásának lehetőségét, amely képes védelmet, humanitárius segítséget és konzuli támogatást nyújtani az alapvető jogaik gyakorlása miatt veszélyeztetett személyeknek, köztük békés tüntetőknek; hangsúlyozza, hogy fontolóra kell venni olyan intézkedéseket, amelyek a nemzetközi joggal és az uniós tagállamok vonatkozó jogi precedenseivel összhangban menedékhelyeket, tájékoztatást és segítségnyújtást biztosíthatnak azzal a céllal, hogy javítsák az Unió képességét a súlyos emberi jogi jogsértések helyszíni nyomon követésére, jelentésére és az azokra való reagálásra;

24. üdvözli az alelnök/főképviselő azon kötelezettségvállalását, hogy további kényszerítő intézkedéseket hajt végre Iránnal szemben; felhívja a Tanácsot és a tagállamokat, hogy gyorsan bővítsék ki a meglévő korlátozó intézkedéseket annak érdekében, hogy sürgősen és megfelelően reagáljanak a folyamatban lévő elnyomásra; üdvözli, hogy az EU célzott szankciókat fontolgat a tüntetők erőszakos elnyomásáért felelős személyekkel és szervezetekkel szemben, és sürgeti e szankciók gyors elfogadását;

25. felhívja az Európai Külügyi Szolgálatot (EKSZ), hogy rendszeresen készítsen jelentéseket az iráni helyzetről; javasolja egy olyan domén létrehozását vagy azonosítását, ahol a közelmúltbeli mészárlások valamennyi áldozatának neve nyilvántartásba vehető, a meggyilkolt vagy megsérült személyek dokumentálása és nyilvántartásának megőrzése érdekében;

26. felhívja az uniós tagállamokat és az EKSZ-t, hogy kérelmezzék az ENSZ Emberi Jogi Tanácsától, hogy tartson rendkívüli ülést az iráni emberi jogi válságról, hogy demonstrálják és előmozdítsák az iráni rezsim magatartásával szembeni legitim nemzetközi ellenállást;

27. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassanak az ENSZ-en belül és kívül minden olyan elszámoltathatóságra irányuló erőfeszítést, amely a halálesetek dokumentálására és azok gyors, független és átlátható kivizsgálására törekszik, többek között az országból menekülő emberektől származó tanúvallomások és bizonyítékok gyűjtése révén; üdvözli az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának azon döntését, hogy rendkívüli ülést tart az iráni helyzetről;

28. hangsúlyozza, hogy az Iránnal fenntartott kapcsolatok normalizálása az összes politikai fogoly feltétel nélküli szabadon bocsátásától, a szisztematikus elnyomás ellenőrizhető megszüntetésétől, valamint a demokrácia és a jogállamiság felé tett valódi előrelépéstől függ;

29. felhívja az EKSZ-t, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy két- és többoldalú fórumokon továbbra is vessék fel az iráni rezsim által elkövetett jogsértéseket, és biztosítsák, hogy az uniós korlátozó intézkedések továbbra is célzottak legyenek, tényeken alapuljanak, és a súlyos emberi jogi visszaélésekért felelős személyekre és szervezetekre összpontosítsanak;

30. üdvözli Roberta Metsola, az Európai Parlament elnöke azon döntését, hogy az iráni rezsim teljes diplomáciai személyzetét és minden képviselőjét kitiltja a Parlament valamennyi épületéből, felhívja a tagállamokat, hogy kövessék ezt a példát, és fogadjanak el hasonló korlátozásokat, például szükség esetén vonják vissza Irán Unió-szerte működő diplomáciai és konzuli képviseletei személyzetének diplomáciai státuszát;

31. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, a tagállamoknak, valamint az Iráni Iszlám Köztársaság Elnöki Hivatalának.